

POSTANOWIENIE

P., dnia 20 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Skiers

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Magdaleny Brzezińskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2014r.

sprawy **skazanego A. S. (1)** s. W. i M. z d. Kaptur, ur. (...) w P.

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

z urzędu w przedmiocie rozważenia umorzenia postępowania w części i przekazania sprawy według właściwości miejscowej i rzeczowej

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego A. S. (1) wyroku łącznego obejmującego prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4.09.2001r. w sprawie o sygn. akt III K 106/01,
2. na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. W. kwotę 147,60 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu;
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania w zakresie, w którym je umorzono obciążyć Skarb Państwa
4. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy A. S. (1) o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawach o sygnaturach: II K 628/09, II K 729/12 oraz Sądu Rejonowego w Śremie w sprawach o sygnaturach II K 678/09, II K 391/11 i w tym zakresie przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kościanie jako rzeczowo i miejscowo właściwemu

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Poznaniu został przekazany wniosek skazanego A. S. (1) o wydanie wobec niego wyroku łącznego i połączenie kar wymierzonych wyrokami w sprawach Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygnaturze: II K 628/09 oraz Sądu Rejonowego w Śremie w sprawach o sygnaturach II K 678/09, II K 391/11.

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że A. S. (2) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 września 2001r. w sprawie **III K 106/01** za przestępstwo z art. 280§ 2 kk popełnione w dniu 8.12.2000r. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

II. Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 22 lutego 2010r. w sprawie **II K 678/09** za przestępstwo z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk popełnione w dniu 23.02.2008r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 25 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 9.11.2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

III. Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 20 kwietnia 2010r. w sprawie **II K 628/09** za:

a) ciąg przestępstw z art. 278§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk popełnione w dniu 25.08.2009r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności

b) przestępstwa z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk popełnione w dniu 25.08.2009r. na karę 1 roku pozbawienia wolności

c) przestępstwa z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 278§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk popełnione w dniu 25.08.2009r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności

kary te połączone i wymierzono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności

IV. Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 26 kwietnia 2012r. w sprawie **II K 391/11** za przestępstwo z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie pomiędzy 28.01.2011r. a 9.02.2011r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych po 15 zł.

V. Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 17 grudnia 2012r. w sprawie **II K 729/12** za przestępstwo z art. 178a§ 1 kk popełnione w dniu 21.09.2012r. na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 20 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się wówczas, gdy zachodzą wobec osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami warunki do orzeczenia kary łącznej.

Jeśli brak jest warunków do wydania wyroku łącznego wówczas Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania (art. 572 k.p.k.).

Warunki do orzeczenia kary łącznej określone zostały w art. 85 k.k. Zgodnie z tym przepisem karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

W przedmiotowej sprawie pierwszym wyrokiem w sprawie przeciwko A. S. jest wyrok, który zapadł **w dniu 4 września 2001 roku**, tj. wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt **III K 106/01** (opisany powyżej w punkcie I). Badając daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw stwierdzić należy, że przestępstwa objęte pozostałymi wyrokami tj. w sprawach opisanych wyżej w punktach od II do V zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie III K 106/01 i nie kwalifikowały się do połączenia z karą w nim wymierzoną. Z uwagi zatem na brak warunków z art. 85 kk do połączenia kary wymierzonej w wyroku opisanym wyżej w punkcie I z jakkolwiek inną

karą orzeczoną wobec skazanego, postępowanie w zakresie kary z wyroku opisanego w punkcie I należało umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k., co też uczyniono w punkcie 1 postanowienia.

W postanowieniu - w związku z częściowym umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego - na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. W. kwotę 147,60 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 części rozstrzygającej postanowienia, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania w tym zakresie, obciążono Skarb Państwa.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się, jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k. (...) Inaczej zatem właściwość rzeczowa do wydania wyroku łącznego przez sąd wyższego rzędu może się kształtować w sytuacji, gdy w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.) sąd ten stwierdzi brak warunków do połączenia swojego wyroku z wyrokami sądów niższego rzędu i w konsekwencji przekaze sprawę sądowi niższego rzędu, a inaczej kiedy ten brak warunków stwierdzony zostanie na rozprawie (...). Każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Rzecz jasna, jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie" (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006r. I KZP 32/06, OSNKW 2007/1/3 LEX nr 214181).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż Sąd Okręgowy umarżając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do kary orzeczonej w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4.09.2001r. w sprawie o sygn. akt III K 106/01 uczynił to w ramach czynności wstępnych w toku przygotowania do rozprawy na podstawie art. 339 § 3 k.p.k., w związku z tym władny był w trybie art. 35 § 1 k.p.k. badać swą właściwość rzeczową do rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. W wyniku umorzenia, jak w punkcie 1 części rozstrzygającej postanowienia niniejszego postanowienia, Sąd z urzędu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową do wydania wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone w pozostałych prawomocnych wyrokach skazujących tj. wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawach o sygnaturach: II K 628/09, II K 729/12 oraz Sądu Rejonowego w Śremie w sprawach o sygnaturach II K 678/09, II K 391/11. Właściwy zatem do wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego zgodnie z regulacją art. 569 § 1 k.p.k. jest Sąd Rejonowy w Kościanie, ponieważ wyrok tego Sądu jest ostatnim wyrokiem skazującym.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w związku z art. 569 § 1 k.p.k. należało orzec jak w punkcie 4 części rozstrzygającej postanowienia.

SSO Mariola Skiers